



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31364/2023
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранимир Спасић, адвокат из ..., против тужених ЈП „Србијашуме“ Нови Београд, Део ШГ „Шума“ Лесковац и Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2135/2023 од 26.07.2023. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2135/2023 од 26.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану П 875/19 од 16.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди према туженима да је тужилац власник по основу наслеђа и законите и савесне државине целе кп.бр. .. у КО ..., која се састоји од воћњака 5. класе на месту зв. „ББ“ у површини од 0.25,00 ха, шуме 5. класе на месту зв. „ББ“ у површини од 1.70,00 ха и шуме 5. класе на месту зв. „ББ“ у површини од 19.73,92 ха, као неоснован. Ставом другим изреке стављено је ван снаге решење тог суда П 490/17 од 04.01.2018. године којим је одређена привремена мера у овој правној ствари. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2135/2023 од 26.07.2023. године, ставом први изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је одбијен тужбени захтев за утврђење права својине на 1/2 кп.бр. .. у КО ..., као и у ставу другом изреке, док је иста пресуда у осталом делу става првог изреке којим је одбијен тужбени захтев тужиоца за утврђење права својине на другој половини кп. бр. .. у КО ... укинута и тужба тужиоца одбачена. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуду у трећем ставу изреке тако што је обавезан тужилац да туженој Републици Србији накнади трошкове парничног поступка у износу од 24.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 403. у вези члана 407. став 1. тачка 3. и 4. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) а све у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) и оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Тужба у овој парници поднета је 03.07.2017. године ради утврђења права својине на непокретности. Сагласно члану 28. и 33. ЗПП у конкретном случају вредност предмета спора је опредељена износом од 10.000,00 динара који износ на дан подношења тужбе представља динарску противвредност 82,96 евра.

Пресудом донетом у другом степену делимично је потврђена првостепена пресуда у делу којим је одбијен тужбени захтев за утврђење права својине на 1/2 кп.бр. .. у КО ..., док је у преосталом делу којим је одбијен тужбени захтев тужиоца за утврђење права својине на другој половини кп. бр. .. у КО ... првостепена пресуда укинута и тужба тужиоца одбачена. Како вредност побијеног дела не прелази износ од 40.000 евра на дан подношења тужбе (износи 82,96 евра) то ревизија није дозвољена сходно одредби члана 403. став 3. ЗПП.

Ревизија тужиоца није дозвољена ни по одредби члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП која прописује да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака. Ово из разлога што је услов за одлучивање о ревизији применом наведене законске одредбе потребно да другостепени суд, поред укидања пресуде одлучи о захтеву странака, дакле мериторно оконча спор. Како је у конкретном другостепени суд укинуо пресуду и одбацио тужбу у делу у коме је одлучено о праву својине на преосталој 1/2 кп.бр. .. у КО ... то овом одлуком није мериторно одлучено о праву својине на преосталој 1/2 кп.бр. .. у КО ... па нису испуњени услови да се о изјављеној ревизији одлучује применом члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП.

Поред тога ова одлука другостепеног суда не може сматрати преиначењем првостепене пресуде што би омогућило дозвољеност ревизије по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП пошто је одлука о укидању пресуде и одбачају тужбе по својој правној природи решење па се дозвољеност ревизије цени применом члана 420. став 1. и 2. ЗПП. Имајући у виду да вредност побијеног дела не прелази износ од 40.000 евра на дан подношења тужбе (износи 82,96 евра) то ревизија не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде сходно одредби члана 403. став 3. ЗПП због чега није дозвољена ни против побијаног решења.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић